

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 500 יום ה' 2 ביולי 2009

השבוע בגיליון

פטור מניכוי מס במקור למוסדות ציבור // תיקון צו מע"מ-מלכ"רים ומוסדות כספיים // הצעת חוק: להאריך את ההקלות במס לבניינים להשכרה. ייזהר היצואן.

מ"ה – העלאת טענות מחדש בשנת מס אחרת // שבח – החלפת רוכש=פעמיים מס רכישה. זיכוי רו"ח ספוזיניקוב מעבירות לפי סעיף 220 לפקודה.

מנהל חשבונות מחדרה חשוד // ביקורת בפיצוציות ברחובות // מבצעים בת"א ובבי"ש // אושרה העלאת המס על סיגריות // רו"ח נבון פורש מהמירוץ ללשכה.

עדכונים מהשטח

תאור

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פטור מניכוי מס במקור למוסדות ציבור

פרטים מסוימים. בהתאם לסמכותם של פקידי השומה, מונפקים אישורי פטור מניכוי מס במקור מהכנסותיהם של מוסדות ציבור העומדים בתנאים שנקבעו. היועץ המשפטי הבהיר, כי הצהרה של מוסד ציבורי בעת פתיחת חשבון בנק כי הינו פועל למען קבוצה בלתי מוגדרת של נהנים, בין היתר מכוח דרישה סטטוטורית כדוגמת **חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000**, אינה שוללת את תחולת האישור לפטור מניכוי מס במקור ועל הבנק להמשיך ולכבדו, ככל שאכן מדובר בנהנים שאינם מוגדרים ואינם יכולים לפעול בחשבון המוסד הציבורי.

♦ היועץ המשפטי לרשות המסים, עו"ד (רו"ח) **משה מזרחי**, פרסם הבהרה לבנקים בהתאם להחלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, כבוד השופט אלטוביה מיום 16.6.09, בת"מ 123/08. בהבהרה התייחס היועץ המשפטי לעמדת רשות המסים בעניין פטור מניכוי מס במקור למוסדות ציבור. להלן יובאו עיקרי ההבהרה:
סעיף 9(2) לפקודת מס הכנסה, קובע פטור ממס על הכנסתו של מוסד ציבורי העומד בתנאי הסעיף. מוסד ציבורי, הינו מוסד הפועל למען מטרה ציבורית אשר לציבור הרחב יש עניין בה, והיא אינה מטרה פרטית או עסקית הבאה לקדם את עניינם של

תיקון צו מע"מ-מלכ"רים ומוסדות כספיים

♦ יצוין, כי **מליאת הכנסת אישרה** ביום 29.6.09, את הצעת שר האוצר להעלות כהוראת שעה את שיעור המע"מ, החל מה- 1.7.09. כמו כן, בהתאם להחלטת הכנסת, על המוסדות הכספיים יוטל גם כן מס שכר ורווח בשיעור של 16.5%.
רשות המסים נערכה בהתאם **ומפרסמת באתר האינטרנט** הבהרות והנחיות לציבור בדבר הכללים לצורך קביעת שיעור מע"מ על עסקאות בתקופת המעבר.

♦ ביום 1.7.09 פורסם ברשומות, בקובץ תקנות 6792 **צו מס ערך מוסף (שיעור המס על מלכ"רים ומוסדות כספיים) (הוראת שעה), התשס"ט-2009**. עפ"י הצו, בתקופה שמיום 1.7.09 עד ליום 31.12.2010, יתוקן סעיף 2 **לצו מס ערך מוסף (שיעור המס על מלכ"רים ומוסדות כספיים), התשנ"ג-1992**, ובמקום 15.5% יהיה 16.5%. תחילת הצו ביום 1.7.09 ובשנת המס 2009, יחול צו זה לגבי השכר המשתלם בעד עבודה בחודש יולי 2009 ואילך ולגבי מחצית מהרווח בשנת מס זו.

הצעת חוק: להאריך את ההקלות במס לבניינים להשכרה

ליזמים לבנות בניינים להשכרה, בפרט כאשר ממילא שיעור מס החברות מופחת מידי שנה ובשנת 2010 יגיע לכדי 25%. עוד מוצע להוריד את שיעור המס ליחיד ל-18% שאלמלא כן לא יהא ליחיד כל תמריץ לבנות בניין להשכרה, כאשר ממילא על פי חוק מיסוי מקרקעין הינו ממוסה בשיעור 20% בלבד. כפי שעולה מדברי ההסבר, הצעת החוק באה לתת מענה ליזמים למשך תקופת בניינים של 5 שנים.

♦ ביום 29.6.09, הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק של חברי הכנסת **ציון פיניאן, יעקב אדרי ומשה גפני** - הצעת חוק לעידוד השקעות הון (תיקון - חידוש ההקלות במס), התשס"ט-2009.
מדברי ההסבר עולה, כי בהצעה מוצע לחדש את ההקלות במס אשר ניתנו במסגרת תיקון 54 לחוק לעידוד השקעות הון עד 2006, לבניינים חדשים להשכרה עד 2013, וזאת על מנת לחדש את התמריץ

ייזהר היצואן
 בועז פינברג, עו"ד
 גולדמן – ברון משרד עורכי דין

ממוחשבות של חשבוניות. עוד מוצע במסגרת התיקון לחוק, כי מספרי החשבוניות יוקצו לכל עוסק על ידי הרשות, ועוסק לא יהיה רשאי להנפיק חשבונית מס שמספרה לא הוקצה כאמור. כל אלה, ללא ספק, יכולים לתרום לרשות המסים 'לעלות' על אותם עוסקים, העושים שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

◆ אך מה בנוגע ליצואנים? בכפר הגלובלי ההולך ומצטמצם וההולך ומתקוונן, נראה שעסקאות ייצוא וייבוא תופסות חלק נכבד יותר ויותר מהפעילות העסקית במשק. כיצד היצואנים יכולים לוודא, כי עסקאות הייצוא המבוצעות על ידם, הינן עסקאות ייצוא אמיתיות, ולא עסקאות אשר במסגרתן הסחורה למעשה מוברחת חזרה בישראל, או, לחילופין, מעולם לא יצאה את תחומי ישראל, ובכך מוצאת עצמה מחוץ לרשת המס? בניגוד לעוסקים ישראלים, ליצואן יש קושי אמיתי לוודא, כי הגורם שעובד מולו בחו"ל, הינו תושב חוץ, אשר מייבא את המוצרים בפועל, ולא פועל על מנת להבריא את הנכסים בחזרה לישראל, או להתחזות לתושב חוץ, ובכך להוציאם מרשת המס. **הלכת אורו** עסקה בייצוא של נכסים מוחשיים. אך מה בדבר הזכאות למע"מ בשיעור אפס בעסקאות של ייצוא נכסים בלתי מוחשיים או שירותים? כך למשל המסחר באמצעות האינטרנט מול תושבי חוץ. גם במקרה כזה, ואולי במיוחד כך, ליצואן/עוסק קיים קושי אמיתי לוודא, כי הגורם שרוכש ממנו את הטובין או השירות, הינו אכן תושב חוץ. טול לדוגמה עוסק אשר מפעיל אתר אינטרנט באמצעותו ניתן לרכוש באופן מקוון תוכנות שונות. הפעילות באמצעות האתר, מטבע הדברים, הינה אנונימית, ובשלט רחוק, ולספק אין יכולת אמיתית לדעת, מיהו הגורם אשר רוכש את הסחורה שלו, למעט הצהרתו, כי הינו תושב חוץ. יתרה מכך, גם אם הספק קיבל אסמכתא כלשהי, שהשירות מסופק לתושב חוץ (כגון דרכון, תעודת התאגדות), מי לידו יתקע, כי עסקינן בתעודות לגיטימיות, או שלא מדובר בתושב ישראל המחזיק בדרכון זר? במקרה של יצואן, אין לו את משרד המע"מ האזורי, אשר באמצעותו יודא, כי הגורם מולו הוא פועל, הינו גורם לגיטימי.

◆ **לסיכום הדברים, לאור הקושי המובנה החל על יצואנים לוודא, כי הינם מבצעים עסקאות ייצוא, שבהן הנכסים או השירותים אכן מוצאים מחוץ לישראל, ניתן היה לצפות מרשויות מע"מ, שיוציאו הנחיות ברורות ליצואנים, מה הן הפעולות שעליהם לנקוט בכדי לוודא, כי העסקאות המבוצעות על ידם הינן עסקאות ייצוא אותנטיות, על מנת שלא יימצאו מחויבים להשיב את המע"מ שנגזל מקופת המדינה עקב הונאה של לקוחותיהם. כל עוד אין הנחיות מסוג זה, אנו מיעצים ליצואנים להצטייד מבעוד מועד בחוות דעת משפטיות באשר לפעולות הסבירות שעל היצואן לבצע לצורך וידוא, כי אכן מדובר בעסקאות ייצוא אותנטיות.**

◆ דומה שהעלמות המס באמצעות שימוש בחשבוניות הפיקטיביות ממשיכה לרדוף את רשות המסים, וניסיונות הרשות למגר את התופעה ממשיכות להעסיק הן את הרשות והן את ציבור העוסקים בישראל, אשר מושפעים באופן ישיר מהשינויים שמתעתדת לבצע הרשות, הן במסגרת חוק ההסדרים העתידי לבוא, אך גם, ובמיוחד, לנוכח הפסיקה העקבית והנוקשה של בית המשפט העליון, העוסקת בתחום זה. ואם נדמה היה, שרק עוסקים המבצעים עסקאות בתחומי מדינת ישראל הם אלה אשר מושפעים מסוגיה זו, הרי שבעקבות פסיקת בית המשפט העליון, מוצאים עצמם גם היצואנים חשופים בפני בעיות דומות, ואף קשות יותר.

◆ פסק הדין של ביהמ"ש העליון בעניינה של **אורו ישראל, הרכיב את תחולת המבחן האובייקטיבי, אשר חל על חשבוניות מס, גם על עסקאות של ייצוא נכסים ושירותים**. באותו מקרה דובר בחברה אשר ייצאה זהב לחו"ל דרך אדם, אשר בדיעבד הסתבר שכלל לא ייצא את הזהב שהחברה מכרה לו, וזאת למרות שנעשה שימוש ברשימון ייצוא. בפועל, אותו אדם מכר/העביר את הזהב שקיבל לאחרים בישראל ובשטחים. בקובעו, כי החברה המייצאת היא האחראית לתשלום המע"מ, החיל בית המשפט העליון את המבחן האובייקטיבי על עסקת הייצוא – אותו מבחן שנקבע **בהלכת מאלרז** המתייחס להוצאתן שלא כדין של חשבוניות מס. בית המשפט העליון קבע, כי מקום בו לא היה ייצוא בפועל, למרות קיומו של רשימון ייצוא, הרי שאין מקום להחיל מע"מ בשיעור אפס על עסקה זו, אלא אם כן מוכיח היצואן, כי לא התרשל ונקט בכל האמצעים הסבירים לוודא כי היה ייצוא בפועל.

◆ החריג למבחן האובייקטיבי, כפי שנקבע בהלכת מאלרז ובהלכת אורו, נותר כל כולו כעניין הנתון לשיקול דעתו של מנהל מע"מ או לשופט הדין בערעור שהוגש. בית המשפט העליון נמנע מלקבוע רשימה כלשהי של מקרים אשר בעטיים יכול עוסק לטעון, כי פעולותיו חוסות במסגרת החריג למבחן, ורשות המסים לא הוציאה הנחיות ברורות לעוסקים בעניין זה. יחד עם זאת, ניתן לפרט פעולות, אשר ברור, כי אם אלה לא יבוצעו, לא יוכל אותו עוסק לחסות תחת החריג למבחן האובייקטיבי. כך למשל, בדיקה במשרד המע"מ של הספק, שהינו עוסק רשום (ובשנים האחרונות גם באמצעות אתר האינטרנט של רשות המסים); בדיקה ברשם החברות, במקרה של ספק שהוא חברה, כי הגורם המספק את החשבוניות מוסמך לפעול בשם החברה הספקית; קבלת אישור על ניכוי מס במקור ועל ניהול ספרים מאת הספק; לאחרונה, מתעתדת רשות המסים לתקן את חוק המע"מ (**באמצעות חוק ההסדרים**), כך שיכלול הוראה, המחייבת עוסקים לדווח על עסקאותיהם בדיווח מקוון, אשר יכלול פירוט של חשבוניות הקנייה (רכישות), וחשבוניות העסקה (מכירות). באופן זה, תוכל רשות המסים לבצע הצלבות

העלאת טענות מחדש בשנת מס אחרת
בשא 021904/08 בעמ"ה 18/98 החברה האמריקאית לגז' נ' פשמ"ג

בנסיבות ומטעמים מיוחדים. משמע, סוגיה שבפרשנות משפטית של דין המס שההכרעה בה אינה נצרכת לנסיבות עובדתיות, ולא חל שינוי בגוף הדין ממועד הקביעה החלוטה, אין להיזקק לה מחדש.

◆ משהוכח, כי סוגיה שבמחלוקת הוכרעה בהחלטה חלוטה בין הצדדים בעבר, על המבקש לפתוח מחדש את הדיון בשל שינוי הנסיבות, העובדתיות או המשפטיות, לשאת בנטל להוכיח ולשכנע דבר שינוי זה כמו את הקשר הסיבתי שבין השינוי לבין הצורך בדיון המחודש או הצדקת הבחינה המחודשת לאור השינוי.

◆ כך לא לראשונה בהליך הערעור אלא במהלך ההליך השומתי. על הנישום להציג במהלך ההליך השומתי את כל הנתונים והעובדות שבבסיס הדו"חות הכספיים לרבות את טענותיו, בלויות הראיות לכך, כי חלו שינויים עובדתיים המצדיקים שינוי מקביעות חלוטות של שנים קודמות. גם במובן זה יש משמעות לעקרון היות כל שנת מס נבחנת בנפרד. המשיב צריך לבחון מחדש מדי שנה את הדברים בהתאם לנסיבות המשתנות בין אם אלו עובדתיות או משפטיות. אין המשיב יכול להיאחז בקרנות קביעות חלוטות מבלי להפעיל שקול דעת מחדש לאור הנתונים של שנת המס הנבחנת.

◆ אם השינוי הוא מאוחר למועד הגשת הדו"ח, תבחן השאלה היש מקום לבקש לתקן הדו"ח. אולם לא יכולה להישמע טענה בדבר שינוי נסיבות המצריך פתיחת הדיון בסוגיה שהוכרעה אלא אם אותו שינוי הובא בחשבון בעת עריכת הדו"חות או מחזק את עמדת הנישום שבאה לידי ביטוי בדו"חות, למשל שהצפי הפך לוודאות, שהאירוע המשנה היה צפוי במועד עריכת הדו"ח וכיוצא בזה. על כן כבר בשלב הטרומי, כשנטענת טענה בדבר השתק בשל מעשה בית דין, צריך המערער להציג תשתית ולו לכאורית המגבה את עמדתו וכי הציג את עמדתו זו על כל התומך בה, ראייתית ומשפטית, בפני המשיב.

הואיל ולטענת המערער שינוי נסיבות "מרחיק לכת" מחייב את הדיון המחודש במחלוקת שבין הצדדים, על המערער, בן השאר, לקשור בין שינוי 'אקלימי' זה הנטען על ידה, לבין החלטות שנתקבלו בשנות המס נשואות הערעור שבאו לידי ביטוי ברישום החשבונאי ובדיווחי המערער. עוד עליה לשכנע כי בהכרעות שיצאו תחת ידי בית המשפט העליון, לא הובאו בחשבון שינוי נסיבות עתידי או אפשרות שינוי. אמור מעתה, העלאת טענה בקשר עם שינוי נסיבות להצדקת דיון מחודש בסוגיה שנדונה והוכרעה, מצריכה הצגת ראיות לכאורה בקשר עם כך כבר בשלב הטרומי.

תוצאה:

◆ ניתנו לצדדים הנחיות להמשך.

ניתן ביום: 25.6.2009.

ב"כ המערער: עו"ד א. רפאל ועו"ד ש. לזר.

ב"כ המשיב: עו"ד א. ליבנה.

◆ הסוגיה הנדונה בבקשה היא היש בכוחה של הכרעה חלוטה במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בקשר עם שנות מס מסוימות, כדי למנוע מן המערער העלתן מחדש בערעור מס בו נדונות שנות מס אחרות?

המדובר בהתדיינות ארוכת שנים בין החברה האמריקאית לגז' בע"מ (להלן: "המערער") לבין פקיד השומה (להלן: "המשיב"), במגוון של סוגיות ואשר ניתנו מספר פסקי דין אשר דנו והחליטו באותן סוגיות, כולל בבית המשפט העליון.

במסגרת הבש"א טוען המשיב, כי המערער פעם אחר פעם שבה ומעלה את הסוגיות שהוכרעו לדיון מחודש. לדבריו, המערער "רואה עצמה פטורה מעולם של פסקי הדין הנ"ל ... לדידה של המערער, כאילו נכתבו פסקי הדין על הקרח. היא שבה וטוענת אותן טענות עצמן, ומצפה כי אותן סוגיות יתבררו שוב". לטענת המשיב, הואיל ואותן מחלוקות, בהיבט העובדתי והמשפטי כאחד, התבררו והוכרעו כשיטתו, הרי שבהעלאת הטענות פעם נוספת עושה המערער שימוש לרעה בהלכה לפיה כל שנת מס עומדת בפני עצמה. מטעם זה סבור המשיב כי יש לדחות על הסף את אותן הטענות שבערעור שכבר הוכרעו.

◆ המערער מצידה נסמכת על ההלכה שנקבעה בעניין עיריית תל-אביב לפיה אין כוחו של הכלל בדבר "מעשה בי דין" יפה בעניינים פיסקאליים.

◆ המערער מציינת כי הבסיס העובדתי עליו נשענו קביעות בתי המשפט בסוגיות האמורות, "אינו עדכני בלשון המעטה". לשיטתה, התגברות התחרות במשק הגז ותגלית הגז הטבעי הינם "שינויים מרחיקי לכת" בנסיבות ביחס לשנות המס שנדונו בפרשות השונות.

בימ"ש המחוזי בתל אביב, כב' הש' מ. אלטוביה:

◆ הבנה ראויה של עקרון היות "כל שנה בפני עצמה" תהא עצם היכולת לבחון בקשר עם כל שנת מס אם חלו שינויים עובדתיים או משפטיים המצדיקים בחינה מחדש של קביעות שנקבעו בקשר עם שנות מס קודמות. בלא שינויים כאמור, הגם שמדובר בשנת מס נפרדת, קביעות חלוטות שנקבעו בקשר עם מחלוקות עבר, הרי שהן תקפות ויחסם דיון מחודש באותן מחלוקות. בחינה זו נעשית הן על ידי המשיב ובבוא העת על ידי בית המשפט בעת שהוא בוחן את שקול דעת המשיב.

◆ מקום שקביעות חלוטות חולשות על הסוגיות המובאות בפניו, יכול הוא מכוח סמכותו לקבוע, כי סוגיות אילו לא תדונה לרבות משיקולי יעילות הדיון או משיקולי מניעת שימוש לרעה של ההליך המשפטי. על כן, הגם שהצדדים אינם מושתקים, הרי שהלכה למעשה סטייה מקביעות חלוטות בקשר עם סוגיות שנדונו תעשה במקרים בהם הוכח כי חל שינוי עובדתי שיש לו השלכה על הקביעות, כי חל שינוי, במה שכונה הסביבה (milieu) המשפטית או מקרה שבו בית המשפט מוצא כי יש מקום לכך

החלפת רוכש = פעמיים מס רכישה וע 1462/05 נצחון נכסים והשקעות בע"מ נ' מנהל מסוי מקרקעין ת"א

ביניהם לבין הכונס. הקשר היחיד שהיה בין העוררת לבין הרוכשים הוא בכך שהכונס הסכים לאפשר לעוררת לחזור בה מכוונת הרכישה אם ימצאו קונים אחרים באותו מחיר.

העוררת תטען כי לא רכשה כלל את הזכויות בנכס, שכן טרם הושלמו הליכי המכירה כנדרש בסעיף 19(1) לחוק, ועל כן אין לחייבה במס רכישה. לחילופין, אם היתה רכישה, הרי היא בוטלה בהחלטת ראש ההוצל"פ.

◆ **לטענת המשיב**, ביום 20.7.03, לאחר שהכונס הגיש את הבקשות לאישור המכר ונתקבלה עמדת החייבים, אישרה ראש ההוצל"פ את המכירה ועם מתן ההחלטה והאישור הנ"ל, הפך ההסכם לחוזה מחייב, בר אכיפה, לכל דבר וענין.

העוררת לא הוכיחה את טענתה בדבר ביטול העסקה, לא במתן החלטה שיפוטית, ולא במסירת הודעת ביטול למשיב, אלא שניסיונות אישור המכר לששון ושירי מחזקות את עמדת המשיב ומעידות על כך שמדובר בהמחאת זכויות המהווה "מכירה" כהגדרתה בחוק.

בינ"ש מחוזי ת"א-יפו - ועדת ערר מס שבח מקרקעין 1963-התשכ"ג- י.בן שלמה, שופט (דימוס) - י"ר, ד. מרגליות, עו"ד ושמאי - חבר, צ. פרידמן, רו"ח- חבר:

◆ משילוב הוראות החוק והפסיקה לעיל יוצא, כי בהליכי הוצאה לפועל ניתנת לקונים הזוכים בהתמחרות זכות לקבלת זכות במקרקעין עם מתן אישור ראש ההוצאה לפועל. מרגע מתן האישור הנ"ל להסכם, הופך זה מחוזה על תנאי לחוזה מחייב הניתן לאכיפה. מכאן גם שצו אופרטיבי אותו מוציא ראש ההוצאה לפועל מכח סעיף 34 לחוק המכר, אין לו נפקות לענין תוקפה של העסקה ואין בו כדי להוסיף או לגרוע לענין יכולת אכיפתו של ההסכם.

לאחר שהכונס הגיש את הבקשות לאישור המכר ונתקבלה עמדת החייבים, אישר ראש ההוצאה לפועל את המכירה. עם מתן החלטה זו, הפך ההסכם מהסכם מותנה לחוזה מחייב, לכל דבר וענין.

◆ העוררת נמנעה מהעדתם של הכונס וכן המתווך שפעל בשמה, למרות שברור כי שני אלה היו יכולים, כאמור, לשפוך אור על כל השתלשלות העניינים. למטרה זו קיים דיון במסגרת הועדה וניתן לחקור עדים על השתלשלות העניינים. את ההתרשמות יש להשאיר לשיקול דעת הועדה.

◆ היה על העוררת, למען הזהירות, לפנות למשיב ולבקש ביטול במסגרת סעיף 102 לחוק המיסוי, אך כך לא נהגה.

תוצאה:

◆ הערר נדחה.

ניתן ביום 14.6.2009.

בשם העוררת: עו"ד י. קריטנשטיין

◆ הערעור ענינו בשומת מס רכישה שהוצאה בעקבות רכישת הזכויות בחנות (להלן: "הנכס").

העוררת הינה חברה פרטית, אשר הוקמה לצורך רכישת הנכס. בסיום ההתמחרות שנערכה במשרדי הכונס, הוכרזה העוררת כזוכה, ובעקבות זאת חתמה על המסמכים לרכישת הנכס.

ביום 20.7.03, נתנה ראש ההוצל"פ החלטה המאשרת את מכירת זכויות החייבים בחנות כולה, תמורת הסך של \$ 315,000. בהתאם לחוזה המכר עליו חתמה העוררת עם הכונס, שילמה העוררת לכונס שני תשלומים על חשבון רכישת הנכס. שלושה ימים לאחר אישור המכר, ולבקשת העוררת, חתם הכונס על חוזה נוסף המתייחס לנכס עם ה"ה ששון ושירי.

טרם חתימת ההסכם עם ששון ושירי, אישרה העוררת בפנייה בכתב שהעבירה לכונס, כי פקדון ע"ס \$ 31,500 אותו העבירה לכונס, ייחשב כפקדון מטעם שירי וששון, וכתשלום ראשון מטעם. עוד הוסיפה העוררת ואישרה, שידוע לה כי כל עוד לא אישר ראש ההוצל"פ את הבקשה להחלפת הקונה, הסכם המכר עליו חתמה עם הכונס תקף ומחייב.

ביום 28.8.03 חתמה העוררת על מסמך הנושא את הכותרת "הבהרה והתחייבות" המופנה כלפי ששון ושירי. במסגרת מסמך זה אישרה העוררת, בין היתר, כי חתמה על הסכם לרכישת הנכס, כי המכר לעוררת אושר ע"י הכונס, וכי במידה שראש ההוצל"פ לא תאשר את המכר לששון ושירי, תחתום עמם העוררת על הסכם נוסף במסגרתו יסדירו את מכירת זכויותיה לששון ושירי.

ביום 11.9.03 אישרה ראש ההוצל"פ את המכר.

הכונס דיווח למשיב ומן המסמכים הנלווים נוכח המשיב כי העוררת מכרה את זכויותיה (בדרך של המחאה) לששון ושירי. לפיכך, הוציא המשיב לעוררת שומת מס רכישה.

בהחלטתו בהשגה מיום 26.10.05 דחה המשיב את ההשגה, בקבעו כי מכירת הנכס לששון ושירי מהווה מכירת זכות במקרקעין כהגדרתה בחוק, ומכאן יש לחייב את העוררת במס הרכישה.

◆ **לטענת העוררת**, ההצעה לרכישה בשם העוררת ניתנה על ידי מתווך שייצג אותה בהתמחרות, ואשר נתן את ההצעה על דעת עצמו ושלא בגדר המנדט שניתן לו על ידי העוררת. העוררת אף ביקשה לצאת מההתמחרות לפני הזכייה בה אלא שהשארות המתווך גררה את הזכייה בטעות. המתווך נתן הבטחתו לעוררת ולכונס כי ייקח על עצמו את ההתחייבות לרכוש את הנכס במידה שהצעת המחיר שיתן לא תהיה מקובלת על העוררת.

◆ מיד לאחר זכיית המתווך בהתמחרות פנתה העוררת לכונס בבקשה לסגת בה מזכייתה. הכונס נתן הסכמה עקרונית לחזרתה של העוררת מכוונתה לרכוש את הנכס, ובתנאי שרוכשים אחרים יהיו מוכנים לרכוש את הנכס במחיר שהציעה העוררת.

לעוררת אין ולא היה קשר כלשהו עם הרוכשים, והיא לא עסקה במציאת הרוכשים ולא קישרה

**זיכוי רו"ח ספוז'ניקוב מעבירות לפי סעיף 220 לפקודה
2213/08 מדינת ישראל נ' ספוז'ניקוב רונן**

מהותית ופורמלית לפרק את החברה והיא אף לא פורקה עד עצם היום הזה. ב"כ המאשימה מבקשת ללמוד מכל זאת, כי לזרוביץ' והנאשם ראו את חברת סינון כמפורקת, אך מסקנתה אינה במקומה. ראשית, אין לקבל ואין להאמין לדבריו האחרונים. הדבר אינו הגיוני וסותר את מעשיו הגלויים של לזרוביץ'. הוא לא מוכן לשלם את המס. הנאשם אינו פועל אלא על פי הוראותיו הברורות של לזרוביץ'. מצב הדברים מכוון את הפעילות. הרווח נותר כהלואה ולא כדיבידנד בפירוק.

◆ ושנית, לזרוביץ' כאמור הינו בעל עניין ישיר בתוצאות המשפט. להתרשמות ביהמ"ש הוא מנסה להיותם, על מנת למזער את חלקו באחריות, ככל שניתן, תוך השלכת האחריות לעבר כתפי מייצגו, הנאשם. כאמור, משיכת יתרת הרווח לטובת בעל המניות איננה אירוע מס, ומכאן שהמסקנה היחידה המתחייבת מאמרת לזרוביץ' לנאשם, בשלהי 2002, לפיה הוא לא רוצה לשלם את המס, בהנחה שהבין מהנאשם, כי החבות במס קמה עם תחילת הפירוק – הינה שברצונו לדחות גם את מועד הפירוק. מדוע שהנאשם יחליט לקחת חלק בביצוע עבירות מס חמורות כשהנהנה הינו לזרוביץ', כשהפתרון המיסוי המתאים והפשוט הינו אך בדחיית החלטת פירוק חברת סינון?

◆ רו"ח "מן היישוב", בנסיבות הפרשה כפי שפורטו לעיל, לא היה פועל אחרת. למעשה פעל הנאשם בשקיפות ראויה ומלאה מול הרשויות לכל אורך הדרך: הן משהזדרז לבאר את כוונת לזרוביץ' לפרק החברה כבר בדו"ח לשנת 2000, ברגע שהבין מלזרוביץ' שהוא מתעתד לפרק החברה בעתיד הקרוב, הן משציין את מלוא יתרת הרווח בדו"ח החברה לשנת 2000 ואת משיכת חלק מהסכום ע"י לזרוביץ' כיתרת חוב של בעל המניות בגינה חוייב בתשלום מס על הריבית הרעיונית, והן משכיוון "זרקור", כלשון באי כוחו, ליתרת הרווח שהועברה לזרוביץ' במכתבו למפקחת. משקיבלה המפקחת את דו"ח חברת סינון לשנת 2001 כחברה ללא פעילות, חובתה המקצועית הייתה לעיין בדו"ח השנתי הקודם של החברה. אם הייתה עושה כן, הייתה מגלה את יתרת הרווח הבלתי מחולקת. ואם נותרו בה ספקות, מכתבי הנאשם הסירו כל אי בהירות. קשה לטעון לכוונה להתחמק ממס, כאשר הדיווחים משקפים את המצב כהילכתו.

◆ ניסיונה של המאשימה ללכוד דווקא את רוה"ח במסגרת סעיף 220 לפקודה אינו במקומו. הוא מרחיק לכת ופוגע, בעקיפין, במאשימה עצמה, ובמיוחד לאור הדיבור בלשון כפולה, כל פעם באופן שונה על פי צרכי הגביה או צרכי ההליך הפלילי, לפי נוחיותם. הניסיון להטיל אחריות פלילית על רוה"ח, תוך נכונות להכיר באחריות מופחתת כנגד הנישום, זה אשר נהנה מתכנון המס, בנסיבות פרשה זו, לא היה מבוסס דיו ולא היה ראוי.

תוצאה:

◆ הנאשם זוכה.

ניתן ביום 28.6.09

ב"כ המאשימה: ד.רדלמן, עו"ד

ב"כ הנאשם: עוה"ד אדרת, כהן, ממן.

◆ הנאשם הינו רו"ח במקצועו ועבד כשותף זוטרי במשרד רואי חשבון גיא, גופר, ירב, בין השנים 1999 ועד 2005. לטענת ב"כ המאשימה במועד לא ידוע, בסוף שנת 2000 - תחילת שנת 2001, החליטה חברת סינון, באמצעות הנישום לזרוביץ', על פירוק חברת סינון. בעקבות החלטת הפירוק היה על לזרוביץ' לשלם מס רווח הון בפירוק בסך 10% מההכנסה הנ"ל, או, בלשון העם, "דיבידנד בפירוק", אך זה התחמק מתשלום המס, בעצתו והדרכתו של הנאשם, וההכנסה האמורה לא שוקפה בדו"חות האישיים של לזרוביץ' לשנים 2000-2004.

בימ"ש השלום תל אביב - יפו - כב' השופט ד.מור:

◆ כאמור, כתב האישום המקורי בתיק הוגש גם כנגד הנישום, לזרוביץ', במשותף עם הנאשם, ובאותן עבירות. בישיבה מיום ה- 13.1.09 הודיעה ב"כ המאשימה, כי הגיעה להסדר טיעון עם לזרוביץ' לפיו יתוקן כתב האישום כנגדו, כך שיואשם בשתי עבירות של עריכת דו"ח כוזב "ללא הצדק סביר", לפי סעיף 217 לפקודה. באותו מעמד טענו ב"כ הנאשם, כי מבלי שהוצג טעם ממשי או ראייתי לאבחן בין לזרוביץ' לבין הנאשם, הרי שמדובר באכיפה בררנית פסולה, וטענו להגנה מן הצדק, על ידי מחיקת האישום כנגד הנאשם או למיזער- השוואת דינם. בעניין זה ניתנה החלטתה מיום ה- 25.1.09, בה התקבלו טענות ב"כ הנאשם וכתב האישום תוקן גם כנגד הנאשם, כך שהעבירה שתיוחס לו על-פיו היא העבירה לפי סעיף 217 בצירוף סעיף 224 לפקודה.

◆ על אף ההחלטה המפורשת, לא זו בלבד שלא הוגש כתב אישום מתוקן, אלא שב"כ המאשימה אף הגדילה לעשות ובסיכומיה ניסתה להתעלם מההחלטה, וזאת בבקשתה כי יעשה שימוש בסמכות לפי סעי' 184 לחסד"פ הנאשם יורשע בעבירות לפי סעיף 220 (1), (2) ו- (5) לפקודה. התנהלות זו אינה ראויה והמקום לערער על החלטה מקדמית בפלילים הינו בשלב הערעור ולא בפני הערכאה הדיונית.

פקיד השומה מחד ונציגת הפרקליטות מאידך, אינם רואים עין בעין מהו החיוב המיסוי הנכון! מצב זה, בו הרשות מדרבנה בשני קולות שונים ומציגה לנישום ולמייצגיו מצג אחד וזאת בדיונים מול פקיד השומה האזרחי, ומצג הפוך במישור הפלילי - בו הוגש כתב אישום על בסיס אותם דו"חות, והפעם נטען, כי הם כוזבים וכי הוגשו מתוך כוונה להעלים הכנסה באשר החברה כבר פורקה, אינו ראוי ומעיד לא רק על חוסר תיאום בין שתי זרועותיה של אותה רשות, אלא שהוא עשוי להקים לחובת המאשימה טענת מניעות והשתק.

אם טוענת המדינה, כי שולמו רווחי הון ושיעור המס הוא 25%, דהיינו - חברת סינון לא פורקה, המאשימה אינה רשאית לטעון במקום אחר, כי החברה פורקה ולמרות זאת, בהודמנות שלישית, לא להסכים לתשלום מס של 10% בלבד.

הנאשם כופר במיוחס לו. ראשית, לטענתו הוא לא היה מעורב בהכנת הדו"חות של חברת סינון ושל לזרוביץ' לשנת 2001. ושנית, לטענתו כלל לא נתקבלה החלטה

מבצעים בת"א ובב"ש

משרד פקיז שומה ת"א 4, ערך בשבוע שעבר פעילות נרחבת של אכיפה והוצאה לפועל במטרה לגבות חובות של חייבים סרבנים. המבצע נערך בשיתוף עם **היחידה הארצית לאכיפת הגבייה**. הפעילות התמקדה במאה וחמישים מקרים קשים, מקרים בהם ניסיונות קודמים לגביית החוב לא צלחו. המבצע החל במשלוח של הודעות חוב לחייבים. לאחר שאותרו, נמסרו התראות בעסקיהם על ידי עובדי היחידה לאכיפת הגבייה. חלק מהחייבים הגיעו למשרד להסדרת הליקויים והחובות, ואילו הסרבנים "זכו" לביקור של אנשי היחידה לאכיפת הגבייה. במבצע נגבו חובות בסך של **כחצי מיליון ש.**

משרד פקיז שומה באר שבע, ערך השבוע (28.6.09) מבצע בתחום שיפוטו. מטרת המבצע הייתה לבדוק את רמת ניהול הספרים בעסקים השונים. בחלק גדול מהעסקים נערכו ביקורות מעמיקות יותר, שהמידע שהתקבל מהן ישמש בסיס לעריכת שומות בעתיד. במבצע נטלו חלק 31 עובדים ממשרדים שונים. 9 הצוותים שיצאו לשטח ביצעו 75 ביקורות בענפי המסחר, השירותים, מקצועות חופשיים ומוניות. **27%** מהעסקים המבוקרים נתפסו באי רישום תקבולים. **ב - 13%** מהביקורות נמצאו ליקויים מהותיים בניהול הספרים.

אושרה העלאת המס על סיגריות

בדיון **בועדת הכספים**, ביום 30.6.09, אישרו חברי הועדה את העלאת המס על הסיגריות, וזאת לאחר שיו"ר הועדה **ח"כ הרב משה גפני** ביקש בדיון הקודם מרשות המסים לשוב עם צו חדש שיקל על החברות היצרניות בישראל. כפי שעולה מהודעת דוברות הכנסת, עפ"י הצו שאושר בוועדה, המס הקצוב על הסיגריות יעלה ל-1.17 וזאת במקום 1.25 כפי שביקשו ברשות המסים מלכתחילה, והמס היחסי יעלה ל-63.5 במקום 63. הצו אושר ברוב של 12 חברי כנסת, 3 התנגדו.

רו"ח נבון פורש מהמירוץ ללשכה

עפ"י הפרסומים האחרונים, גם **רו"ח קובי נבון** הודיע על פרישתו מהמירוץ לנשיאות **לשכת רואי חשבון**. המתמודדים שנותרו הינם **רו"ח יגאל גוזמן** ו**רו"ח דורון קופמן** וזאת לאחר ש**רו"ח איריס שטרק** פרשה מהמירוץ בפברואר השנה. יצויין, כי **רו"ח נבון** הודיע על תמיכתו במועמדותו של **רו"ח גוזמן**. הבחירות יערכו ב-15 בספטמבר.

מנהל חשבונות מחדרה חשוד

בימ"ש השלום בתל אביב שחרר השבוע (29.6.09) תחת מגבלות את **איתן בר און** בן 49, מנהל חשבונות מחדרה, החשוד שהשתמש בכ-2.4 מיליון ש"ח מכספי לקוחותיו לתשלומי המס של החברות שבבעלותו, ולא דיווח על הכנסתו זו לרשות המסים. **ביחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות**, בסיוע **מחלקת הגבייה במשרד פקיז שומה כפר סבא**, מתנהלת חקירה נגד החשוד, בחשד שמעל בכספי לקוחותיו והשתמש בהם, בין היתר, לצורך תשלום חובות חברות שבבעלותו לרשות המסים ולתשלום חובותיהם של לקוחות אחרים. עפ"י הודעת רשות המסים, בחקירתו הודה החשוד, כי קיבל מלקוחותיו כספים לתשלום חובותיהם, אך במקום זאת שילם לרשויות חובות של חברות שבבעלותו. כפי שעולה מריכוז שוברי התשלום מדובר בסכום של 2.4 מיליון ש"ח. על פי החשד, על סכומים אלה לא הוציא מנהל החשבונות חשבוניות מס ולא דיווח על הכנסותיו אלה לרשות המסים. כמו כן, השתמש החשוד, על פי החשד, בכספים שקיבל מלקוחותיו לתשלום חובותיהם של לקוחות אחרים. עפ"י הודעת הרשות, לקוחותיו אמרו בעדותיהם, כי הם הפקידו בידי החשוד צ'קים לפקודת רשויות המס בעבורם בלבד ולא ידוע להם מדוע שימשו השקים שמסרו לו לתשלומיהם של אחרים. עוד עלה בחקירה, כי בשנים 2006 - 2009 הפקיד החשוד כ-1.1 מיליון ש"ח בחשבון בנק הרשום על שם חמותו ובתו.

ביקורת בפיצוציות ברחובות

משרד מע"מ רחובות, ערך ביום ששי האחרון, 26.6.09, פעילות שטח בעיר רחובות, תוך התמקדות בפיצוציות וקיוסקים. בפעילות השטח נטלו חלק 9 צוותים אשר ערכו ביקורות ב-24 עסקים אשר אותרו בביקורת מקדימה וסמויה. מסיכום תוצאות המבצע עולה, כי **33%** מהעסקים שבוקרו נתפסו באי רישום תקבולים. אצל 7 עוסקים התגלה אי רישום תקבולים. עוסק אחד לא דיווח על מלוא המכירות ובמקביל גם לא רשם קניות. כל העוסקים שנמצאו אצלם ליקויים הוזמנו למשרד מע"מ ברחובות להשלמת חקירה וביקורת מקיפה בספריהם. המבצע שערך משרד מע"מ רחובות הינו חלק מהמבצע הארצי שעורכת רשות המסים לאיתור מעלימי מס.

מס פקוט מערכת ושיווק: ררך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.